

Warsztat #1

Konsolidacja transportu towarów i ludzi

Organizator: Volkswagen Poznań sp. z o. o.

Volkswagen Poznań

Fabryka Samochodów Użytkowych i Komponentów

Czy jestem gotowy
na współdzielenie?

Podczas warsztatów pt. „Konsolidacja transportu towarów i ludzi” odbywających się w ramach drugiego dnia konferencji Forum Rozwoju Miast Logistyka miejska, zastanawialiśmy się czy jesteśmy otwarci na współdzielenie pojazdów, a w szczególności ich przestrzeni ładunkowej.

Idea współdzielonych przewozów polega na transportowaniu jednym pojazdem towarów od różnych kontrahentów, dzięki czemu samochody transportowe są w pełni wykorzystane. Zamiast wykorzystania ok. 30-50 % przestrzeni ładunkowej są one w pełni załadowane i nie mają tzw. pustych przebiegów. To powoduje, że potrzeba ich mniej, a ruch miejski zostaje odciążony. Czy w przestrzeni miejskiej i na obrzeżach miasta mogłyby pojawić się rozwiązania wspomagające łączone przewozy? Konsolidacja transportu stawia wymagania nie tylko przed miastem i przedsiębiorcami korzystającymi z tego rozwiązania, lecz również przed producentami samochodów dostawczych, którzy powinni odpowiednio przystosować przestrzeń ładunkową do optymalizacji przewozów.

Jak zatem przystosować auto dostawcze do potrzeb przewożenia towarów różnorodnych branż? Czy miasto może wspierać ideę współdzielenia transportu? Na te pytania próbowaliśmy znaleźć odpowiedzi patrząc z perspektywy potencjalnych użytkowników takiego rozwiązania – kuriera, małego dostawcy, pasażera oraz urzędnika wspierającego inicjatywę współdzielenia. W tym celu stworzyliśmy dla każdego z nich personę, która pozwoliła nam na analizę i weryfikację potrzeb użytkownika. Narzędzie to było drogą do zrozumienia użytkownika - jego aspiracji, motywacji do działania, ale także obaw, które mogą mieć wpływ na podejmowane decyzje

kurier

Aleks ma 24 lata. Podjął pracę jako kurier przede wszystkim dla celów zarobkowych. Pracuje w wymiarze godz. 6:30-17:00, a jego płaca jest zależna od ilości rozwiezionych paczek i oscyluje w granicach 2,5 tysiąca złotych netto na miesiąc.

Jego głównymi potrzebami związanymi z pracą jest posiadanie bezawaryjnego auta oraz odpowiedniej gabarytowo i bezpieczniejszej przestrzeni ładunkowej dla paczek na cały dzień roboczy. Wszystko po to, aby jego nadrzędny cel – zarobienie pieniędzy – został bezproblemowo osiągnięty. Paradoksalnie, Aleks traktuje swoje narzędzia pracy (auto – części jezdne/wnętrze auta/wyposażenie przestrzeni ładunkowej oraz sprzęt - skaner/komputer/telefon) przedmiotowo, co naraża je na częstsze zużywanie, a nawet usterki.

Co więcej, hasłem każdego dnia pracy jest dla Aleksa „czas to pieniądz”, co jedynie potęguje jego zniecierpliwienie i złość podczas korków na drodze w godzinach szczytu. Poza pracą Aleks najczęściej spędza czas w gronie znajomych.

mały dostawca

pasażer

Ania ma 30 lat, mieszka w Poznaniu i jest pośrednikiem nieruchomości. Na co dzień pracuje w biurze w centrum miasta, ale ze względu na rodzaj wykonywanej pracy, często musi się przemieszczać, by zaprezentować potencjalnemu klientowi określone mieszkanie.

Ania jest młodą mamą. Zdarza się, że przed prezentacjami mieszkań musi zawieźć dziecko do swoich rodziców. W wolnym czasie uprawia sport, chodzi na basen. Kiedy stoi w korkach stara się wykorzystać czas na zrobienie zakupów na Zalando czy poprawienie makijażu.

Ze względu na specyfikę swojej pracy, istotny jest dla niej własny wizerunek i prestiż samochodu. Pewność środka transportu (brak oczekiwania na przyjazd) oraz odpowiedni wygląd zewnętrzny są dla niej bardzo ważne. Mniejszą rolę odgrywają koszty związane z posiadaniem i użytkowaniem samochodu. W związku z tym istnieje prawdopodobieństwo braku chęci do współdzielenia samochodu i korzystania z car-poolingu przez Anię.

pełnomocnik ds. logistyki miejskiej

Kasia ma 35 lat. Jest żoną i mamą dwóch córek. Ma wykształcenie średnie i prowadzi własną działalność gospodarczą. Rozwija firmę i poszukuje nowych rozwiązań. Stresują ją ograniczone zasoby osobowe w firmie i brak wiedzy specjalistycznej.

Nie boi się mówić o sukcesach i porażkach, ale i o swoich potrzebach. Lubi nowe wyzwania, choć odczuwa również presję i zmęczenie. Dlatego potrzeba jej wsparcia organizacyjnego – zarówno w domu (mąż gotujący obiady), jak i w życiu zawodowym (pomoc w prowadzeniu firmy). Ma kredyt obrotowy dla firmy, lecz jego uzyskanie przysporzyło różnych trudności.

Dba też o swój rozwój. W wolnym czasie trenuje jogę, pływa i można spotkać ją na fitnessie. Lubi podróże małe i duże. Jest otwarta na trendy. Spędzanie wspólnie czasu z rodziną jest dla niej ważne. W życiu stawia na uczciwość, otwartość i innowacyjność. Motywują ją małe sukcesy, pieniądze i elastyczność pracy nie przeszkadzająca jej w rozwoju osobistym.

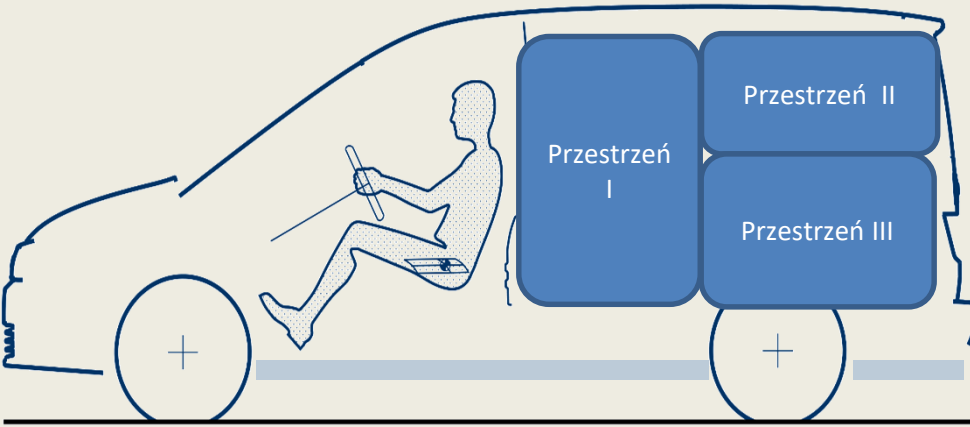
Krzysztof ma 41 lat. Jest mężem i ojcem dwójki dzieci. Z wykształcenia jest magistrem Ekonomii. Ukończył studia podyplomowe z Logistyki w Holandii. Pracuje na stanowisku Pełnomocnika Prezydenta Miasta d.s. logistyki miejskiej. Prowadzi dialog z mieszkańcami i przedsiębiorcami. Pracuje w terenie przeprowadzając wizje lokalne i koordynuje działania związane z efektywnością ruchu miejskiego. Wymierza sobie ambitne, ale realne cele, realizując je małymi krokami. Czuje, że „jest dużo do zrobienia”, choć nie zawsze ma poparcie. Mimo krytyki podąża za swoją wizją. Działa na rzecz ludzi i przyszłości swoich dzieci, dbając o dobro wspólne.

Samorealizuje się kiedy może działać uczciwie, gospodarnie i z troską o środowisko naturalne oraz zdrowie społeczeństwa. Chciałby odcisnąć pozytywne piętno na funkcjonowaniu miasta. Wdzięczność mieszkańców, skuteczność wdrożonych projektów i sprostanie wymaganiom daje mu satysfakcję. Stroni od konfliktu interesów. Przy podejmowaniu decyzji kieruje się uwarunkowaniami prawnymi. Blokady spowalniające jego aktywność to ograniczony budżet i częste zmiany polityczne.

Rodzina jest dla niego ważna. Spędza czas na świeżym powietrzu, jeżdżąc na rowerze, hulajnodze, spacerując. Lubi spotkania z przyjaciółmi, kino i teatr. Fotografuje.

Gdyby użytkownicy
dostali auto
przygotowane
na współdzielenie ?

Przestrzeń I: Lekarstwa & Catering

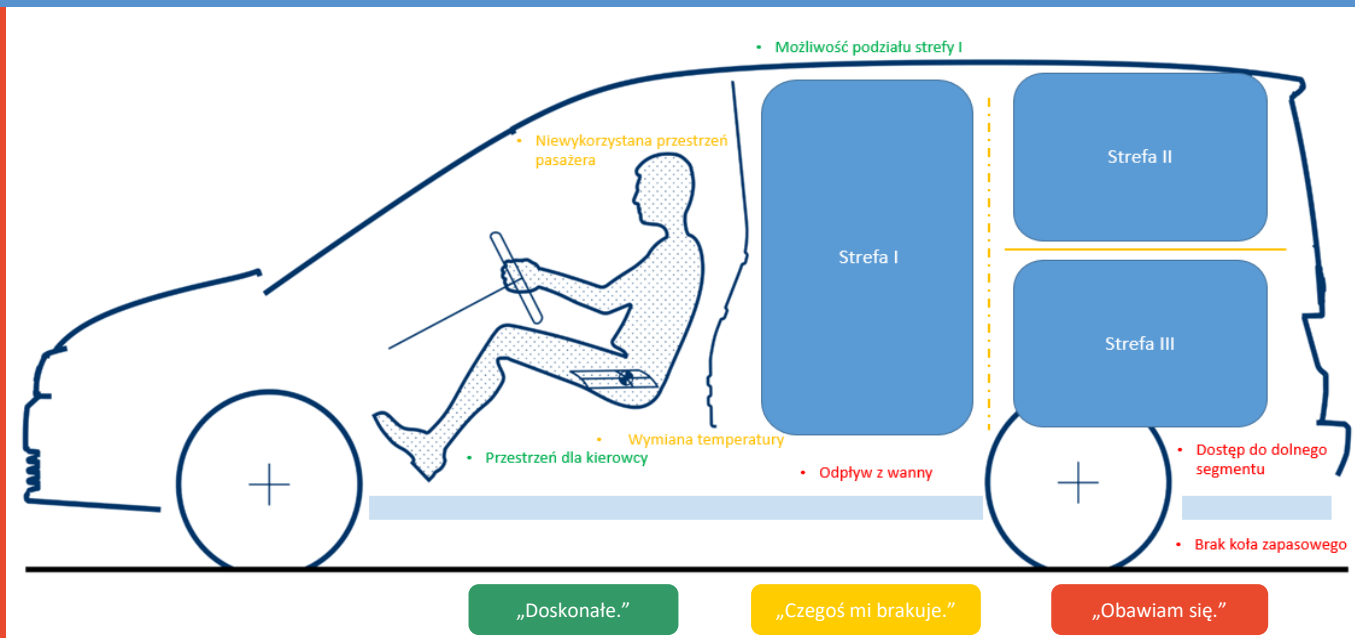
Przestrzeń II: Kurier & Produkty spożywcze
(możliwość chłodzenia w przestrzeni II)

Przestrzeń III: Kwiaty & Produkty spożywcze
(możliwość chłodzenia w przestrzeni III)

kurier

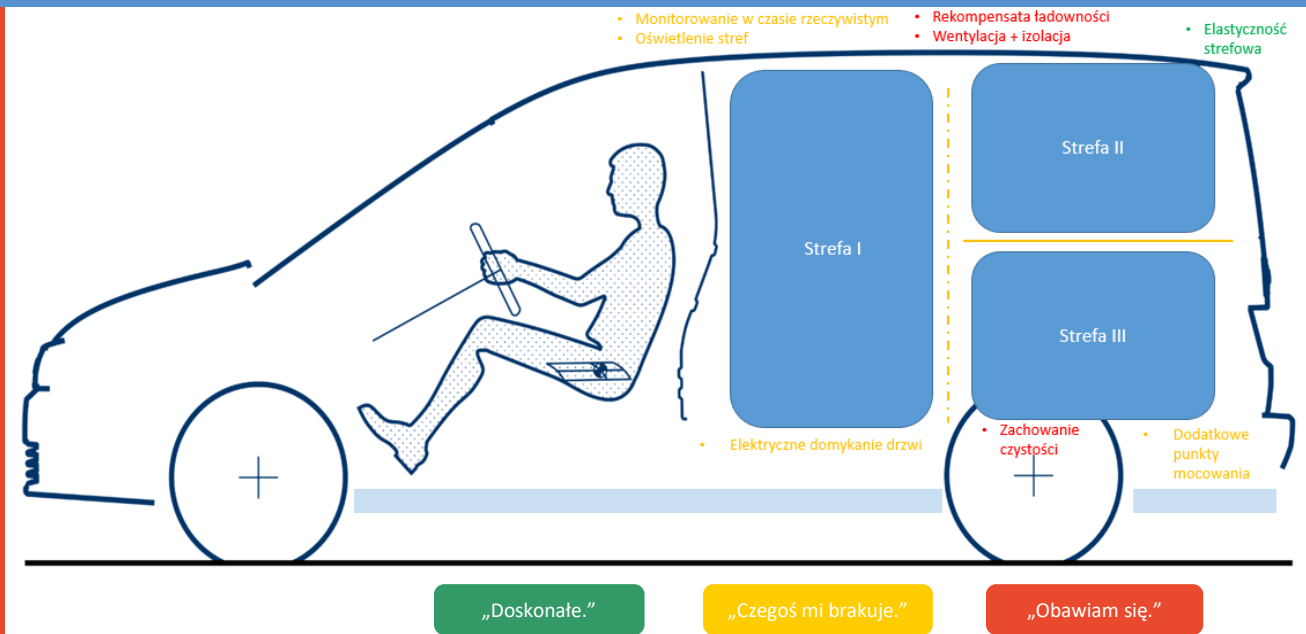
Dla Aleksa najważniejszymi cechami auta, jako narzędzia pracy, są jego bezawaryjność oraz praktyczność i wytrzymałość zastosowanych rozwiązań. Stąd też wynikają największe wątpliwości:

- niesprawdzony odpływ z wanny ociekowej – jako możliwe źródło powstawania nieprzyjemnych zapachów,
- brak koła zapasowego – jako potencjalny powód przestoju w pracy podczas „złapania gumy”,
- problematyczny/trudny dostęp do dolnego segmentu przestrzeni ładunkowej – jako ryzyko straty czasowej przy wyciąganiu paczki z samego końca oraz jako ryzyko uszkodzenia wyposażenia auta.

Możliwe wątpliwości Aleks poddał również następującym punktom:

- niewykorzystana przestrzeń pasażera – „skoro jeżdżę sam to mógłbym tę przestrzeń wykorzystać na paczki!”,
- możliwa wymiana temperatur między segmentem ładunkowym auta a pasażerskim (szczególnie dotkliwie podczas zimy).

mały dostawca

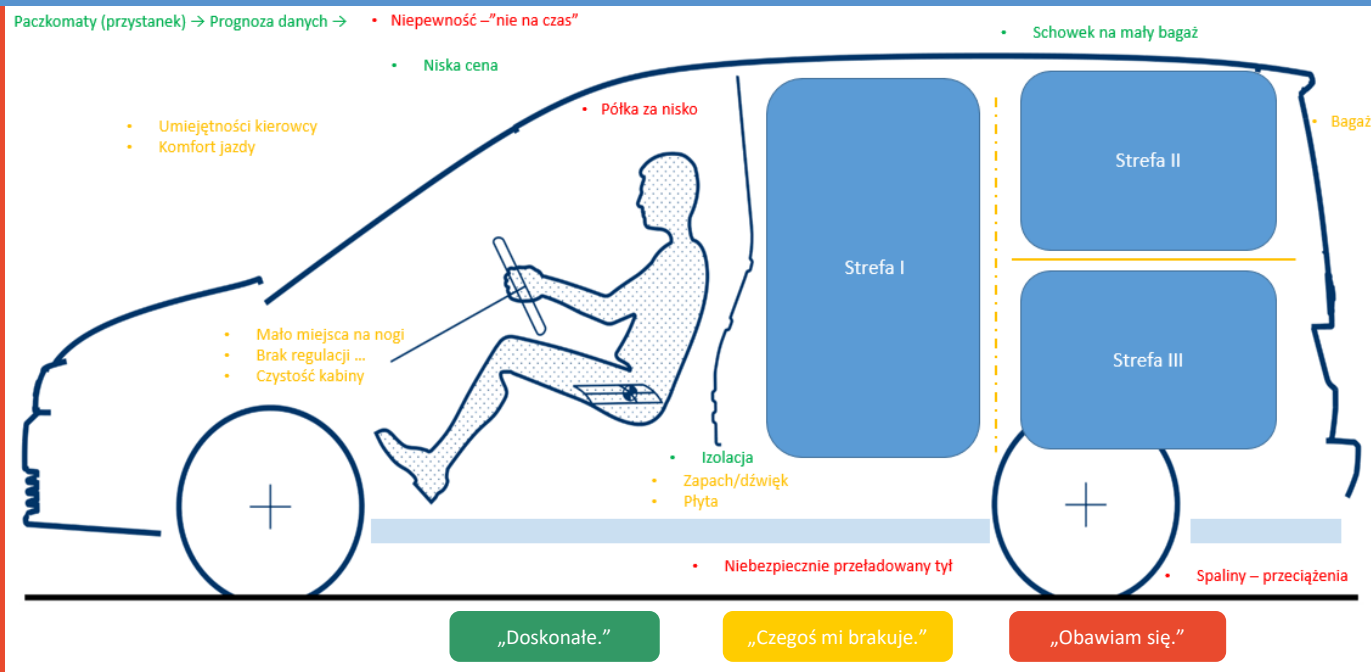

Dla Kasi i jej pracowników najważniejsze jest

- elastyczność auta i możliwość przebudowy ładowni pod specyficzne produkty klienta,
- auto było proste i intuicyjne w obsłudze dla każdego pracownika, nie wymagało dodatkowego czasu na utrzymanie go w czystości,
- zabudowa powinna umożliwić realizację zleceń z jakością i poziomem usługi oferowaną przez Kasi firmę (utrzymanie temperatur w strefach oraz ich stabilność niezależnie od temperatur panujących na zewnątrz pojazdu),
- niezawodność auta oraz zabudowy,
- dobry dostęp do auta z zewnątrz – otwieranie i domykanie drzwi przesuwanych za pomocą gestu stopą w przypadku kiedy obie ręce są zajęte – niosą towar lub przedmioty do auta,
- oświetlenie wnętrza ładowni i przedziału pasażerskiego umożliwiające swobodne wykonywanie codziennych zadań – oświetlenie indywidualne stref,
- rekompensata ładowności oraz utrzymanie spalania na wyjściowym poziomie pomimo faktu dodania zabudowy i agregatu chłodzącego.

pasażer

W odniesieniu do koncepcji opracowanej z wykorzystaniem samochodu Caddy, pasażer zwrócił uwagę na cechy pojazdu i kierowcy oraz na aspekty związane z przemieszczaniem się w formie carpoolingu. W przypadku wyposażenia samochodu Caddy pasażer nie posiada zbyt wiele miejsca na ułożenie swoich nóg, fotel ma ograniczone możliwości regulacji (w przeciwieństwie do fotela kierowcy), a półka umieszczona jest zbyt nisko (dyskomfort dla wysokich osób). W takiej sytuacji brakuje również miejsca na przechowanie bagażu pasażera. Rozwiązaniem może być umieszczenie dodatkowego schowka na mały bagaż pod siedzeniem. Przewiezienie bagażu może być istotne dla studenta. Transportowanie różnego rodzaju towarów w jednej przestrzeni ładunkowej może przyczynić się do powstawania zapachów czy hałasu. Płyta znajdująca się pomiędzy strefą kierowcy i pasażera, a strefą ładunkową, powinna pełnić funkcje izolacyjne.

Czy miasto mogłoby
wspierać współdzielenie?

pełnomocnik ds. logistyki miejskiej

Aby wspomóc ideę współdzielenia przewozów z perspektywy urzędnika wyłania się wiele wyzwań związanych z odgórnym wprowadzeniem takich rozwiązań. Czy logistyka miejska jest zadaniem gminy i w jakim zakresie miasto miałyby wspierać takie przedsięwzięcie? Pierwszym krokiem jaki zaproponowałby pełnomocnik ds. logistyki miejskiej to wpisanie *optymalizacji transportu w mieście i ułatwień dla współdzielonych transportów* do strategii miasta i dokumentów operacyjnych. Przy stworzeniu w swoim mieście rozwiązania inspirowałby się Holandią, która wspiera podmioty realizujące usługi transportu. I tu np. można by wskazać i zorganizować optymalne miejsca na magazyny przeładunkowe (np., przy trasach wlotowych z miasta) oraz wesprzeć odpowiednie zdefiniowanie tych miejsc w planie przestrzennym.

Przy wdrożeniu projektu wspierania współdzielenia miasto mogłoby wyznaczyć miejsca (tzw. koperty) do rozładunku i postoju dla pojazdów dostawczych realizujących transport współdzielony oraz umożliwić takim pojazdom poruszanie się po buspasach. Inicjatywą wspomagającą ten projekt mogłyby być uniwersalne paczkomaty, które miałyby obowiązkowo powstawać przy każdej nowej inwestycji (tj. osiedla, kampusy). Takie paczkomaty wspomogłyby transport współdzielony oraz ułatwiłyby życie mieszkańcom.

Wizja pełnomocnika ds. logistyki miejskiej byłaby dobrym początkiem do pracy nad optymalizacją transportu w mieście, w którym również przedsiębiorcy mogliby korzystać z elastycznych ofert dostaw, a mieszkańcy cieszyliby się zarówno mniej zatłoczonym miastem, jak i możliwością sprawnego odbioru swoich przesyłek.

Dziękujemy!